

ΤΟ ΒΗΜΑ

Γνώμες

ΑΕΙ: «Ιουλιανή εκτροπή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση»

Γιάννης Α. Μυλόπουλος

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 29/06/2011, 06:36 | ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: 29/06/2011, 06:36

Το μείζον θέμα που εγείρεται αυτή τη στιγμή για ένα τόσο σοβαρό νομοθέτημα είναι εκείνο του θερινού αιφνιδιασμού. Ένα νομοσχέδιο που θα επηρεάσει το μέλλον της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τα επόμενα χρόνια δεν πρέπει και δεν μπορεί να εισάγεται προς συζήτηση και ψήφιση τη μόνη περίοδο του χρόνου που τα πανεπιστήμια παραμένουν κλειστά. Κάτι τέτοιο είναι σαφές ότι θα αποτελέσει αιτία πολέμου για τα πανεπιστήμια. Κι αυτό γιατί και για το καλύτερο νομοθέτημα να επρόκειτο, οι συνθήκες κάτω από τις οποίες συζητείται το καθιστούν από χέρι ύποπτο.

Δόθηκε στη δημοσιότητα πέρυσι το Σεπτέμβριο, πέρασαν άπρακτες οι τρεις από τις τέσσερις εποχές του χρόνου και φτάνουμε να κατατίθεται Ιούλιο εν μέσω θερινών διακοπών. Η πρακτική αυτή είναι δηλωτική της στάσης του υπουργείου απέναντι στον δημόσιο διάλογο. Επιδιώκει να ψηφιστεί το νομοσχέδιο χωρίς συζήτηση με τους άμεσα ενδιαφερόμενους και κυρίως χωρίς αντίλογο. Είναι σαφές ότι το υπουργείο έχει λόγους να μην επιδιώκει τον διάλογο με την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Εμείς, σε μια ύστατη προσπάθεια δημιουργίας συνθηκών διαλόγου, θα κρατήσουμε στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης τα συλλογικά όργανα διοίκησης, (Σύγκλητος, Γεν. Συνελεύσεις Τμημάτων και Σχολών), σε λειτουργία ολόκληρο τον Ιούλιο. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι φοιτητές, καθηγητές και εργαζόμενοι θα είναι εν μέσω Ιουλίου διαθέσιμοι για να συζητήσουν το νέο νομοσχέδιο. Όσον αφορά στην ουσία του νομοσχεδίου τώρα, διαπνέεται από μια εμμονική έλλειψη εμπιστοσύνης προς τα πανεπιστήμια και μια καταφανή πρόθεση κηδεμόνευσης της ελεύθερης έκφρασης σ' αυτά.

Οι διορισμένες πανεπιστημιακές αρχές κατ' αρχήν και μάλιστα από ένα ολιγομελές όργανο όχι αμιγώς πανεπιστημιακό, αποτελούν προσβολή της αυτοδιοίκησης και της αυτοτέλειας των πανεπιστημίων. Έννοιες οι οποίες υπαγορεύουν την άμεση εκλογή των πανεπιστημιακών αρχών από την ίδια την κοινότητα. Επιπλέον η έννοια της αυτοδιοίκησης ευθέως υπαγορεύει οι πανεπιστημιακές αρχές να προέρχονται από το ίδιο το ίδρυμα, γεγονός που προσκρούει στην προτεινόμενη δια διεθνούς προκήρυξης επιλογή του πρύτανη. Ασφαλώς οι συνταγματολόγοι θα έχουν πολλά να πουν γι' αυτό.

Οι διορισμένες πανεπιστημιακές διοικήσεις ακόμη αντανakλούν ένα τεράστιο έλλειμμα δημοκρατίας, καθώς και μια περίσσεια συγκεντρωτισμού και αυταρχισμού, καθώς παραπέμπουν σε ένα ολοκληρωτικό μοντέλο διακυβέρνησης.

Το μεγάλο στοίχημα για τα πανεπιστήμια είναι η εύρεση σημείου ισορροπίας μεταξύ αξιοκρατίας και δημοκρατίας. Το μεγάλο στοίχημα συνεπώς είναι η εκλογή μεταξύ των ικανότερων, αυτών που θεωρούνται αξιότεροι. Κι όχι ο διορισμός εκείνων που σύμφωνα με το βιογραφικό τους προκύπτουν ως ικανότεροι. Οι οποίοι, στερούμενοι δημοκρατικής νομιμοποίησης, θα έχουν αντικειμενική δυσκολία να διοικήσουν αποτελεσματικά.

Η διαρχία τέλος, με το δίπολο από τη μια πλευρά του διορισμένου και εξωτικού προέδρου του Συμβουλίου και από την άλλη του επίσης διορισμένου και όχι αναγκαστικά από την ίδια την πανεπιστημιακή κοινότητα πρύτανη, όπου εφαρμόστηκε στην Ευρώπη έφερε αρνητικά αποτελέσματα.

Είναι κρίμα, γιατί η Ιουλιανή μεθόδευση οδηγεί στην απώλεια μιας μεγάλης ευκαιρίας, καθώς είναι η πρώτη φορά που τα πανεπιστήμια ήταν έτοιμα, με θέσεις και προτάσεις και με εκφρασμένη τη βούλησή τους για αλλαγές, να συμμετάσχουν στο διάλογο για τη μεταρρύθμιση που θα τα οδηγήσει στην επόμενη εποχή.

Ο κ. Γ. Μυλόπουλος είναι πρύτανης του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

© Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη Α.Ε.

Το σύνολο του περιεχομένου και των υπηρεσιών του site διατίθεται στους επισκέπτες αυστηρά για προσωπική χρήση. Απαγορεύεται η χρήση ή επανεκπομπή του, σε οποιοδήποτε μέσο, μετά ή άνευ επεξεργασίας, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.